

**Andreæ Vallensis Vvlgo Del Vavlx Andanensis, I. V. D. Et
In Alma Academia Lovaniensi SS. Canonum Professoris
Ordinarii, Paratitla Ivris Canonici Sive Decretalivm D.
Gregorii Papæ IX. Svmmaria Ac ...**

Delvaux, André

Coloniæ Agrippinæ, 1686

§. 1. Quis dicatur Fidejussor.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62177](#)

quibus pignoratitia contraria competit creditoris adversus debitorem, vide apud eundem d. p. 7. membro 3. a. n. 13 & praesertim a. n. 22.
3. Hypothecaria aetio datur creditori, ad vindicandum pignus a quocumque possessor debito non soluto; ut ita rei pignoratae incumbens, si non solvatur debitum, possit eam distrahere, & ex eius pretio, quod sibi debetur, decerpere: sive de ea distrahenda nominatum convenerit, sive non: imo etiam si convenerit, ne distraheretur, facta denuntiatione a legibus statuta seu servato Juris ordine.

4. Differt insuper Pignoratitia ab Hypothecaria, (qua & Serviana & quasi Sciviana appellantur) quod pignoratitia sit personalis, s. in Cod. De pign. quia oritur ex contractu: sit bona fide ac civilis, & cum sit personalis, tollitur praeceptione 30. annorum, l. Sicut Cod. De prescript. panorum. Hypothecaria vero realis seu in re, Iuris 18. Cod. De pignor. stricti juris, vel arbitria, & Praetoria: tolliturque interdum decem annis, interdum 20, interdum 30. & interdum 40. ac in l. Cod. Si adversus creditorem Latius Negulant. Dis. 6. in 2. membr. l. & 2.

5. Illud etiam observandum hic, quod quando agitur contra debitorem, possit cumulatio iure libello personalis & hypothecaria, ut in Novell. De fideiussorib. § sed neque latè Mys. cent. 1. Obser. 38. non autem, si agatur simul contra debitorem & tertium possessorum, quia tū prius agi debet contra debitorem & postea contra tertium possessorem, Auth. Sed hodie Cod. De actionibus & obligat. Auth. Hoc ita se debitor Cod. De pignor. Nec potest agi contra tertium possessorum hypothecaria, nisi prius actum fuerit personali contra principalem debitorem, vel ejus heredes, vel hereditatem jacentem, vel fideiussoris, si existent, & nisi obtenta prius adversus eos sententia. Negusat. De pignor. p. 8. membro 1. n. 9. & 10. Facta autem excusione principalis potest creditor experiri in solidū adversus quemlibet possessorum, etiam divisim & pro parte possidentem, prout latè tradit Guido Papæ Dis. 432. Sitamen divisim semel petierit, amplius solidū a singulis non petet, arg. l. Liberum fuit Cod. de fideiussor. Et si lite jam contestata debitor bona hypothecata alienaverit, possessor habens causam à debitore convenire poterit a se ipsum debitorem Negusat. d. membr. l. n. 10.

6. Denique dissolvitur pignus integra debiti solutione, remissione, oblatione, consignatione & depositione, l. 1. Cod. Qui portiores in pign hab. Item res interitu, mutatione debitoris novatione voluntaria, dominii imperatione, tempore, sententia vel jure jurando: ut si juratū vel judicatum sit, pignus obligatum non esse. Vide Welleub. in parat. Tit. Quib. modis pig. vel hypoth. solvuntur.

Quod si quereras, an re avocata per remedium legis 2. Cod. Derecind. vendit resolvatur hypotheca, medio tempore ab emptore constituta? Revolvi verius est.

TITULUS XXII.

De Fideiussoribus.

§. I.
Quis dicatur Fideiussor.

1. Fideiussor dicitur qui pro alio accessoriè se obligat
2. In quo differt à Constitutore.
3. 4. A Mandatore & Expromissore.
5. A Correis dobedi.

Fideiussor lata significacione is omnis dicitur, qui alterius obligationem in se suscipit, & sua fide esse jubet: indeque nomen existit. l. Quamvis § si mulier D. Ad S. C. Vellejan, sive sit fideiussor proprietas eius, sive mandator, sive constituens seu constitutor, sive expromissor.

1. Propriè verò dicitur fideiussor, qui per stipulationem pro alio accessoriè se obligat.
2. Dico, pro alio: quia nemo pro se ipso, id est pro eo, quod ipsemet debet, fide jubere potest. In quo differt in primis à Constitutore, quia potest quis constituere, quod ipsemet debet, §. In personam insit De actionibus, Sicut & in eo, quod possit quis constituere sive pro se sive pro alio; etiam nudo pacto, vel per epistolam; & constitutor principalem obligationem tantum sequatur.

3. Differt à Mandatore, quia mandator nudo consensu constituitur, etiam absens: fideiussor non nisi per stipulationem & præsens, l. 12. C. b. t. Rursum mandator suo nomine obligatur, &

Qq. 3

oblig.

obligationem principalem præcedit; nam mandator dicitur, qui mandat alicui credi, vel cum aliquo contrahit, & id sua fide esse, ubi, id est promittit se solutum, siis, pro quo mandat, non solvat, l. i. 2. §. 6. *spof creditam D. Mandatis.* Fidejussor autem solum alio nomine obligatur, & plerumque sequitur obligationem principalem, quam tamen etiam præcedere potest, *§. Fidejussor Infist. b. 8.*

4. Ab Exprimissore verò differt, quod ex promissor, etiam si pro alio obligetur per stipulationem, ita tamen obligatus sit, ut rem principalem liberet. Unde per exprimissionem fit novatio, non etiam per fidejussionem, cum principialis maneat obligatus.

5. Denique à corris debendi differt quod correi suo nomine, & quidem principaliter, promittant, fidejussor pro alio tantum; & quidem accessoriè; unde & ad promissor vocatur.

§. II.

In quibus obligationibus adhiberi possit Fidejussor.

1. *Omni generi obligationum accedere fidejussor potest.*
2. *Etiam ex delicto descendantium, si ad penam agatur pecuniarium*
3. *Fidejussor dotis quando detur.*

Adhiberi fidejussor potest in omni genere obligationum, quomodo cumque contracta fuerint, *§. 1. Infist. hoc sit. 4. 1. 2. 8. §. 1. 1. 26. D. eod.* Nec refert, an obligatio, cui accedit, sit civilis tantum, an naturalis tantum, an civilis & naturalis simul; an Prætoria, an principialis vel accessoria, cum & fidejussor fidejussoris dari possit: an item sit contracta, an contrahenda, *l. Stipulatus. 6. §. adhiberi D. eod.* Num licet fidejusso hec de facto præcedat obligationem principalem, tamen quoad vim suspenditur, docet principialis obligatur.

2. Non refert quoque, an ex contractu, vel quasi, ex delicto vel quasi, oriatur. Salvo, quod in criminalibus non aliter adhiberi possit, quām si agatur ad penam pecuniarium, quia pro criminis pena corporali exsolvenda (cum nemo sit membrorum suorum dominus, *l. Liber homo D. Ad L. Aquilam*) dati fidejussor non potest.

3. Similiter fidejussor dotis, vel pro conser-

vatione dotis, aliter dari nequit, quam si matritus ad inopiam notoriè vergat, c. *Per vestrum inf. Ds donat. inter virum & uxor.* vel, ut aliqui volunt nisi ultrò à marito offertur. Et ideo dixi fidejussorem rectè adhiberi in omni genere obligationum, quia non in singulis obligationibus adhiberi potest. Quando autem dicitur, posse adhiberi in omni obligatione, hoc ita intelligendum est, ut sit distributio pio generibus singulorum, non autem pro singulis generum, ut loquuntur Dialetici.

§. III.

Quinam fidejubere possint.

1. *Fidejubere omnes possunt, qui obligari.*
2. *Etiam Clericus pro laico.*
3. *Nontamen Religiosus.*

1. **F**idejubere possunt omnes, qui obligati, nisi specialiter prohibeantur, ut feminæ, milites, servi, & similes. Ut autem laicos pro laico vel Clerico fidejubere potest, c. *Confessus h. t. ita vicissim Clericus pro Clerico vel laico, si videat illum de fidejussore labore, c. 1. eod.* quia mutua benevolentia est Clericos & laicos mutuas tradere operas.

2. Nec obstat cap. 1. b. t. ubi dicitur Clericus ab Ecclesia abiciendus, qui fidejussionibus servit; quia id accipendum est de Clerico, qui frequentibus fidejussionibus se immiscet, & consequenter se nimium involvit secularibus negotiis, *can. Te quidem x. 1. g. 1. & Tit. Decretal. No Clerici vel Monachi sacul. neg. se immiscant.* 3. Religiosus tamen fidejubere nequit; nisi imperata facultate à suo Prælato, c. *pecul. hostie.* quia velle aut nolle non habet, nisi autoritate Superioris, cui voluntatem suam subjecit. Aded ut ne quidem sibi donatum aliquid accipere valeat, nisi Prælatus annuat, *can. Non dicatis XII. q. 1.*

§. IV.

Effectus Fidejussionis.

1. *In plus obligari non potest, quam principali debet.*
2. *In maiorem summam ad sumptum teniri pro concurrente.*
3. *Etiam in partem debiti directè adsumitur.*
4. *Accepti simpliciter, si plures sint, singuli insolum tenentur.*